

til Stadsfæstelse af Kongen; det vil jeg ikke tilbageholde, fordi jeg ikke overfor det høje Thing vil staae som den, der ikke udtrykkelig har udtalt min Mening. Jeg haaber, at man nu har opfattet mig rigtigt.

Alle ærede Medlemmer udenfor Udvalget er der stillet nogle Forslag, hvoraf det under Nr. 1 og det under Nr. 3, hver paa sin Viis, gaae noget hyderligt, og mod hvilket jeg derfor saameget mere ubetinget maa erklære mig. Endringsforslaget under Nr. 1 af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Zens Jørgensen) gaaer ud paa at fjerne den Garanti, man skulde søge for Tilstedeværelsen af en virkelig Trang, i den Omstændighed, at en større Samling af Familiefædre, Familieoverhoveder, som boede i Kirkefelaget af 3 Miil, vilde tilveiebringe en Kirkebygning eller dog en særlig Bedesal, som var udrustet paa en saadan Maade, at den var stillet og af Kirkebestyrelsen blev anerkjendt for at være stillet til at holde fuldstændig Gudstjeneste i; altsaa gaaer Forslaget i denne Retning meget hyderligere end Lovforslaget. Forslaget under Nr. 3, som er taget tilbage af den oprindelige Forslagsstiller, men optaget af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Carlson), gaaer hyderligere i en anden Retning, navnlig forsaavidt det opfattes saaledes, som den ærede Forslagsstiller, efter hvad han idag har udtalt, har tænkt sig, da han stillede det. Det er nemlig hans Mening, at, idet der ikke staaer „ordineret theologisk Candidat“, der da ved samme skulde være udtrykt den Tanke, at, selv hvad man kalder Rægmand, skulde kunne blive ordinerede og fungere som Præster. Denne Overlighed maa jeg selvfølgelig paa det Allerbestemteste erklære mig imod. Skjøndt det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds ikke kan forstaae, hvorfor der kan være Betænkelse ved at gaae ind paa efter Ordene „tjenstelig Præst“ at tilføie „theologisk Candidat“, maa jeg ligesaa bestemt erklære mig imod en saadan Udvidelse, og det maa være mig tilladt overfor det ærede Medlem at sige, hvorfor jeg maa modsætte mig denne Tilføining. Jeg tilloob mig allerede under første Behandling at sige, at deri, at der under Udtrykket „tjenstelig Præst“ var indbefattet alle Capellaner, laa der allerede for mig

nogen Betænkelse ved at gaae ind paa denne Bestemmelse, idet jeg sagde, at man meget let derigjennem kunde tænke sig Frimenigheder dannede ikke paa Basis af Trang hos Menighedens Medlemmer, men paa Basis af andre Grunde. Naar dette nu blev udvidet dertil, at enhver theologisk Candidat, som kunde samle om sig en saadan Menighed som den, Lovforslaget omtaler, kunde forlange Ordination og derefter — da jeg selvfølgelig forudsætter, at der ikke var Noget mod hans Lednet at indvende — ogsaa Stadsfæstelse af Hans Majestæt Kongen, vilde man derved tilveiebringe en heel Deel, jeg turde maastee kalde det, praktiserende Sjælesørgere, som muligviis ikke fremstode for at afhjælpe en tilstedeværende Trang, men kunde finde paa at skabe Trangen først, for derved at skabe sig selv en Virksomhed. Det er altsaa af den Grund, at jeg bestemt maa erklære mig mod dette Forslag. — Naar jeg dernæst skal tillade mig at gaae over til de Endringsforslag, der ere stillede af Udvalget, og om hvilke Udvalget er enig, skal jeg tage dem i den Orden, hvori de ere opførte i Betænkningen. Jeg kan da ikke have Noget imod Forslaget under Nr. 1, som jeg betragter alene som en Redaction, ja, endog som en forbedret Redaction. Forslaget under Nr. 2 maa jeg udtale min Paaskjønnelse af, idet det derved vil være muligt at føre en Control med, at det Pengeoffer, som skal konstateres gennem den særlige Bedesal, ikke bliver intetfingende. Jeg havde ellers tænkt mig, at jeg mulig maatte foreslaae, at de to Ord: „særlig Bedesal“ bleve ubeladte, men jeg troer, at naar dette Endringsforslag vedtages, vil derved min Betænkelse ved Ordet „Bedesal“ være forsvunden. Alt Forslaget under Nr. 3 vedtages, er en Betingelse for min Medvirkning til Lovens Sanction. Imod Forslaget under Nr. 4 har jeg intet Væsenligt at indvende; dog maa det være mig tilladt her at udtale, at jeg forudsætter, at det af Bestemmelsen i § 2, saaledes som den nu er foreslaaet omendret, tydeligt fremgaaer, at en Frimenigheds Præst, som maatte forsømme de Pligter med Hensyn til Kirkebyggernes Førelse osv., der paahvile ham, ogsaa i sin Egenskab af Embedsmand maatte kunne drages til Ansvar efter de Regler, som anden-